

Arrest

**nr. 66 033 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 juli 2008 en diende een eerste asielaanvraag in op 10 juli 2008. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 6 januari 2009 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 8 september 2009. Deze werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. Verzoeker verklaarde zich op 20 oktober 2009 voor een derde keer vluchteling. Op 6 april 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 52 719 van 9 december 2010 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoeker de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en heeft zich op 24 december 2010 een vierde keer vluchteling verklaard. Het dossier van verzoeker werd op 7 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 28 februari 2011.

1.3. Op 9 mei 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 mei 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Afghaanse nationaliteit en afkomstig uit het dorp Abu Qala in het district Maruf van de provincie Kandahar. U bent Pashtun en soenniet. Volgens uw verklaringen werkte uw vader voor de Taliban en kwam hij om tijdens het Taliban-regime. Uw broer zou ook bij de Taliban gegaan zijn en gewond geraakt zijn bij gevechten in Zabul. Vervolgens zou uw oom, die ook Talib was, u gevraagd hebben om met hen mee te werken. Uw moeder heeft u hierop aangeraden om te vertrekken. U zou naar het huis van uw schoonbroer in Spin Boldak gegaan zijn, waar u zou vernomen hebben dat er bij u thuis soldaten waren geweest met een oproepingsbrief. Hierna zou u via Pakistan, Iran en Turkije naar Europa zijn gevlucht.

U kwam in België aan op 9/07/2008 en verklaarde zich de dag nadien een eerste keer vluchteling. Het Commissariaat-generaal nam op 14/01/2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing tekende u geen beroep aan.

Uw tweede asielaanvraag van 08/09/2009 werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 20/10/2009 diende u een derde asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal nam op 08/04/2010 nogmaals een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Met het arrest nr. 52791 van 09/12/2010 nam de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen een soortgelijke beslissing. Uw beroep hiertegen geraakte niet door de filterprocedure van de Raad van State.

In december 2010 nam u deel aan een hongerstaking. Op 24/12/2010 heeft u een vierde keer asiel gevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart dat u wel degelijk van Kandahar afkomstig bent en dat dit ten onrechte door de Belgische asielinstanties in twijfel werd getrokken. U zou dus wel degelijk problemen moeten vrezen in Afghanistan. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legt u een Afghaans paspoort voor dat u verkreeg via de Afghaanse ambassade in Brussel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal al op 14/01/2009 en op 08/04/2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam en daarbij opmerkte dat aan uw herkomst uit Kandahar geen geloof kan worden gehecht. Zo bleek uw geografische kennis van de regio waar u tot 2008 zou hebben gewoond bijzonder beperkt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde op 09/12/2010 dat "uit de beslissing van de commissaris-generaal van 6/01/2009 ontegensprekelijk blijkt dat verzoekers kennis met betrekking tot zijn beweerde afkomst uit Kandahar, Afghanistan, ondermaats is zodat hij zijn afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt".

Naar aanleiding van uw vierde asielaanvraag beperkt u zich tot het betwisten van de eerdere beslissingen van de asielinstanties, zonder hiervoor overtuigende elementen aan te dragen. U argumenteert dat u tijdens het eerste gehoor misschien wel enkele kleine fouten maakte maar dat u vooral veel klachten heeft over de tolk die u tijdens dat gehoor bijstond (CGVS, p.3). Er dient te worden opgemerkt dat u geen beroep indiende tegen de eerste weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Dat u nu, bij uw vierde asielaanvraag, uw beklag doet over de tolk die bij het gehoor van 13/08/2008 aanwezig was, is rijkelijk laat en niet ernstig. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag niet dat er zich tijdens dat gehoor op een of ander moment een probleem voordeed. U verklaart voorts dat u wel degelijk zeer gedetailleerde verklaringen over uw regio van herkomst aflegde. Zo zou u niet vier maar acht of negen districten van Kandahar hebben opgenoemd (CGVS, p.4). Voorts zou u niet enkele maar zeer veel dorpen in de omgeving van het uwe hebben opgesomd. U etaleert uw zeer uitgebreide kennis tijdens het gehoor van 28/02/2011 en noemt minstens vijftien namen van dorpen in de omgeving

(CGVS, p.4,5). U stelt dat u al deze namen tijdens het eerste gehoor ook noemde maar dat de tolk niet alles correct overbracht (CGVS, p.5). Uw argumentatie overtuigt niet: stel dat de tolk al deze namen onvermeld zou hebben gelaten, dan zou dit u en persoon die het gehoor leidde ongetwijfeld zijn opgevallen. Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden afgeleid dat uw geografische kennis bij uw vierde asielaanvraag veel ruimer is geworden, wat erop wijst dat u recent een en ander heeft ingestudeerd. De conclusie van de eerdere weigeringsbeslissingen, namelijk dat u niet van Kandahar afkomstig bent, blijft bijgevolg overeind. U kan uw vrees voor vervolging of uw nood aan subsidiaire bescherming dan ook niet aannemelijk maken.

Het paspoort dat u via de Afghaanse ambassade in Brussel verkregen heeft, wijzigt bovenstaande argumentatie niet. Dit document bevestigt uw nationaliteit, die door het Commissariaat-generaal niet in twijfel wordt getrokken. Het paspoort vormt echter geen bewijs voor uw verblijf in of afkomst uit Kandahar.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat in de bestreden beslissing ten onrechte en zonder meer wordt verwezen naar het loutere feit dat er reeds in 2009 en 2010 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werden genomen waarbij aan zijn herkomst geen geloof kon worden gehecht. Verzoeker is van oordeel dat hij werd onderworpen aan een zeer strenge en doorgedreven ondervraging aangaande de concrete situatie in Afghanistan, maar stelt dat - gezien zijn gebrek aan formele school of opleiding - niet van hem kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op al de gespecialiseerde vragen. Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een weigeringsbeslissing genomen op basis van de vorige asielaanvragen, zonder zijn vierde asielaanvraag grondig te onderzoeken. Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk beschikt over een noodzakelijke basiskennis van de situatie in Afghanistan, en er dus hoegenaamd niet kan worden getwijfeld aan het recente verblijf. Er werd bij de nieuwe asielaanvraag nog een Afghaans paspoort neergelegd, zodat zijn identiteit en afkomst niet meer op redelijke wijze in vraag kunnen worden gesteld, aldus verzoeker.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.2 Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) al in de beslissingen van 14 januari 2009 en 8 april 2010 werd opgemerkt dat aan zijn herkomst uit Kandahar geen geloof kan worden gehecht, (ii) de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 oktober 2010 oordeelde dat "uit de beslissing van de commissaris-generaal van 6/01/2009 ontegensprekelijk blijkt dat verzoekers kennis met betrekking tot zijn beweerde afkomst uit Kandahar, Afghanistan, ondermaats is zodat hij zijn afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt", (iii) verzoeker zich naar aanleiding van zijn vierde asielaanvraag beperkt tot het betwisten van de eerdere beslissingen van de asielinstanties, en de klachten over de tolk rijkelijk laat en niet ernstig zijn, (iv) het feit dat de geografische kennis veel ruimer is geworden er alleen op wijst dat verzoeker recent één en ander heeft ingestudeerd, en (v) het paspoort dat via de Afghaanse ambassade verkregen is, bovenstaande argumentatie niet kan wijzigen daar het enkel de nationaliteit bevestigt, die niet in twijfel werd getrokken.

2.3 De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een meervoudige asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag, op 6 januari 2009 op uitgebreide en gedetailleerde wijze

gemotiveerd heeft waarom aan verzoekers bewering afkomstig te zijn uit Kandahar/Afghanistan geen enkel geloof kan worden gehecht. Verzoeker heeft tegen deze beslissing geen beroep aangetekend.

In het kader van zijn derde asielaanvraag dient in casu te worden vastgesteld dat in 's Raads arrest nr. 52 791 van 9 december 2010 werd geoordeeld dat verzoekers profiel niet geloofwaardig is en hij evenmin aannemelijk maakt dat hij uit het district Maruf in de provincie Kandahar afkomstig is. De documenten die naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag werden ingediend om de bestreden beslissing van 8 april 2010 te doen hervormen, werden ongeloofwaardig bevonden en konden de vaststellingen van de commissaris-generaal niet ontkrachten. De Raad benadrukt dat dit arrest kracht van gewijsde heeft.

2.4 Uit het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zijn huidige asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als aangehaald in het kader van de eerdere asielaanvragen en dat hij blijft voorhouden afkomstig te zijn uit Kandahar. Verzoeker legt in het kader van zijn vierde asielaanvraag ter staving van zijn afkomst uit Kandahar/Afghanistan een Afghaans paspoort voor, afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel op 30 december 2010.

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen hij door het Commissariaat-generaal werd onderworpen aan een zeer strenge en doorgedreven ondervraging aangaande de concrete situatie in Afghanistan, men niet kan verwachten dat verzoeker een antwoord zou kunnen bieden op al deze gespecialiseerde vragen die een doorgedreven kennis van de situatie in Afghanistan vereisen, het toetsen van de geloofwaardigheid van een asielaanvraag niet mag ontaarden in een IQ test en hij geen enkel formele scholing of opleiding heeft genoten, herhaalt de Raad dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Overigens wijst de Raad erop dat in de beslissing van 6 januari 2009 wordt vastgesteld dat verzoeker niet op de hoogte blijkt te zijn van bepaalde elementaire zaken die geacht mogen worden bekend te zijn in het publieke leven in verzoekers maatschappij, zijn geografische kennis fragmentarisch is, hij spontaan het woordje "Zilai" gebruikt wat een Urdu-woord is voor een administratief district in het buurland Pakistan, zijn kennis van de dorpen en de route van zijn dorp naar Maruf niet afdoende gekend is voor iemand die beweert fruit te kopen in het centrum van Maruf, hij verkeerdelijk beweert dat er slechts twee seizoenen zijn, hij verkeerdelijk aangeeft wanneer papaver in zijn regio wordt gekweekt en geoogst, hij als meloenenverkoper de prijs van de meloen niet correct kan aangeven, hij niet op de hoogte is van het door UNAMA gesponsorde project in zijn regio waarbij verschillende tientallen waterbronnen zijn gegraven dat aan meer dan duizend families van drinkwater heeft voorzien, en zijn kennis van de belangrijke figuren in de Afghaanse maatschappij fragmentarisch is, zodat deze gebrekkige kennis zijn beweerde afkomst ondermijnt. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk volhouden dat hij wel degelijk beschikt over een noodzakelijke basiskennis en de Raad is dan ook van oordeel dat indien verzoekers geografische kennis er naar aanleiding van zijn vierde asielaanvraag op vooruit is gegaan, dit alleen bewijst dat hij de kennis beter heeft kunnen instuderen, hetgeen overigens nog altijd geen verklaring is voor het flagrante gebrek aan kennis van de overige gegevens met betrekking tot Afghanistan.

In de mate verzoeker stelt dat de commissaris-generaal een weigeringsbeslissing genomen heeft op basis van de vorige asielaanvragen, zonder zijn vierde asielaanvraag grondig te onderzoeken, wijst de Raad erop dat geen enkele wetbepaling verbiedt dat in het kader van een meervoudige asielaanvraag uitspraak wordt gedaan mede op basis van gegevens die in het kader van een eerdere asielaanvragen bekend waren. Aldus mag de commissaris-generaal zijn oordeel baseren op de daarin vervatte informatie. Hij mag eveneens verklaringen vergelijken die werden afgelegd in het kader van meerdere procedures en door middel van eventuele tegenstrijdigheden het bedrieglijke karakter van de nieuwe asielaanvraag vaststellen, indien deze aanvraag betrekking heeft op vervolgingsfeiten die reeds geheel of gedeeltelijk werden onderzocht in het kader van een vorige asielaanvraag (RvS, 24 maart 2004, nr. 129.650).

De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ook naar aanleiding van verzoekers vierde asielaanvraag in de onmogelijkheid verkeert om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen en dat zulks toe te schrijven is

aan het feit dat verzoeker in gebreke blijft een duidelijk beeld te schetsen van zijn verleden, en zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst. Het gegeven dat verzoeker thans een Afgaans paspoort voorlegt waarin wordt gesteld dat hij geboren zou zijn in Kandahar neemt niet weg dat hij middels zijn verklaringen en voorgelegde documenten in zijn vorige asielaanvragen zijn afkomst uit Kandahar niet heeft aangetoond. De Raad wijst erop dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade, en dat het dan ook aan verzoeker is aannemelijk te maken middels verklaringen en/of objectieve bewijzen dat hij in Kandahar woonde en daar zijn sociaal vangnet heeft, wat in casu niet het geval is.

Aan de authenticiteit van het verkregen Afgaans paspoort wordt door de Raad niet getwijfeld al kunnen wat de inhoud betreft de nodige vraagtekens worden geplaatst omdat dit document immers is afgegeven louter op basis van verzoekers verklaringen. In de mate dit paspoort uitsluitend biedt over de nationaliteit van verzoeker wijst de Raad erop dat de vermelding dat hij geboren is in Kandahar - wat louter op basis van zijn verklaringen is - niets wijzigt aan de vaststellingen dat verzoeker niet in het minst aannemelijk maakt dat hij daar getogen is, noch biedt dit paspoort uitsluitend over verzoekers verblijfplaats(en) elders in Afghanistan.

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS